

ДРУГЫ ТРУДОВЕ И БЕСПОКОЙСТВИЯ.

—

Освѣтъ дѣто Лутеръ прѣвождалъ на говоримый-тъ Германскы языкъ Св. Писаніе, той былъ призванъ на новъ умственъ трудъ, за да умѣри алчность-тѣ на нѣкои отъ послѣдователи-тѣ си за прѣобразованія, която излизала вѣнъ отъ прѣдѣлы-тѣ.

Странны ученія ся слушали сегысь-тогысь въ церквѣ-тѣ, дѣто Лутеръ толкозь често бѣ проповѣдвалъ. Нѣкой си распаленъ монахъ, който былъ проповѣдникъ на една гимназіѣ, громко убѣждавалъ слушатели-тѣ си въ необходимость-тѣ на Реформаціѣ-тѣ. Като че Лутеръ, който былъ въ уста-та на всѣкого, да достигнѣлъ твърдѣ високо и почтенно положеніе, та Богъ е избиралъ людіе, неизвѣстны по силѣ или по вліяніе, да введѣтъ Реформаціѣ-тѣ, за којто прочутый-тъ богословъ былъ приготвилъ цѣтъ-тъ. “Христосъ”, казалъ гимназіялный-тъ проповѣдникъ, “е установилъ таинство-то на причащеніе-то за въспоминаніе на смърть-тѣ Му, а не да го обоготворяватъ и да му ся покланятъ. Който священникъ причастява само себе си, или ся причастява въ тайно, той съгрѣшава. Никой игумень нѣма право да